

హత్య - ఆత్మహత్య

శ్రీ రా గి

ఉదయం పదిగంటలు. సూర్యుడు ఆకాశంలో క్రమంగా పైకి ఎగబ్రావతున్నాడు. అదొక చిన్న గ్రామం. అంతా అయిదారువేల గడప కంటే ఎక్కువుండదు. సామాన్యంగా ఆ గ్రామం ప్రశాంతంగానే వుంటుంది. కాని ఈ రోజున ఉన్నట్టుండి అలజడి బయలుదేరింది.

ఈ వూరికి కృష్ణకాల్వ అరమైలు దూరంలో ప్రవహిస్తూ వుంటుంది.

ఉరకలుతీస్తున్న సుబ్బయ్యను పుల్లయ్య చేయి పట్టుకుని ఆపాడు. సుబ్బయ్య రోప్పతున్నాడు ఆయాసంతో.

“ఏమిటి సుబ్బయ్యా, ఒక డేమయిన లగెత్తు తున్నావు?” అన్నాడు పుల్లయ్య.

“ఓరి! నీకింకా తెలియదట్రా?” అశ్చర్యంవెలి బుచ్చాడు సుబ్బయ్య.

“ఏమిటిరా అది?” ఆశ్రంతో ప్రశ్నించాడు పుల్లయ్య యేం కొంపమునిగిందో అని.

“ఊరిబయట కాలవలో ఓశవం కొట్టుకొచ్చిందిట.”

“శవమే!” జాలితో మిశితమయిన ఆశ్చర్యం ప్రకటించాడు పుల్లయ్య. “ఎప్పుడు కొట్టు కొచ్చింది. ఎవరు చూశారు?”

“అంతా ఒక గంట క్రిందటరూ. మన లాకు దగ్గర పడవపాళ్లు శవం నీళ్ళలో తేలుతూ వస్తూ వుంటే చూసి బయటికి తీశారు.”

“అయితే శవం ఎవరిదో గుర్తుపట్టారా?”

“గుర్తుపట్టడానికి వీలుంటేగా. మొహమంతా చెక్కేశారుట!”

“అనలు ఆడమనిషా. మగమనిషా?”

“ఆడమనిషే. పాలి కేళ్లుండొచ్చుట.”

“అయితే మన మున్నబుగోరు, కరణిగోరు వెళ్ళారామరి పంచాయితీకి?”

“ఆర్లెళ్లి చాలా నేపయిందక్కడికి.”

“అయితే నేనుసూడా వస్తాను పద” అంటూ

పుల్లయ్య సుబ్బయ్యతో కలిసి శవం చూడటానికి కాల్వ దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

కాలవ ఒడ్డున జనం గుంపులు గుంపులుగా మూగారు. మధ్య శవమూ, దానిచుట్టూ వెట్టి వాళ్లు కాపలాఉన్నారు. మునసబు పంచాయతీ విచారణ జరిపిస్తున్నాడు.

శవం బాగా ఉబ్బివుంది. చూడటానికి చాల భయంకరంగావుంది. మొహమంతా గుర్తుపట్టడానికి వీలులేకుండా చాలా అసహ్యంగా చెక్కబడింది.

పంచాయతీ జరిపి పోలీసులు శవాన్ని ఆ ఊరికి దగ్గరగావున్న, సర్కారు ఆసుపత్రికి శవ పరీక్షకు పంపారు. కంపుకొడుతున్న ఆశవాన్ని వెట్టివాళ్లు ఒక మంచానికి కట్టుకుని అతిప్రయాస మీద, పదిమైళ్ళ దూరంలో ఉన్న సర్కారు ఆసుపత్రికి చేర్పారు.

శవం దొరికిన గ్రామానికి మూడు, నాలుగు మైళ్ళ దూరంలో భద్రయ్య అనే ఒక కాపు న్నాడు. అతనిని నీలమ్మ అనే భార్య ఉంది. నీలమ్మకు సుమారు పాలికేళ్లుంటాయి. భద్రయ్యకు కూడా ముప్పైయేళ్లు దాటినయి. కొంత కాలంవరకు నీలమ్మ, భద్రయ్యల సంసారం మూడు పువ్వులు, ఆరుకాయలుగా గడిచింది. కాని కొంతకాలానికి వాళ్ళ సంసారములో ముసలం పుట్టింది. నీలమ్మ చెడుతిరుగుళ్లు తిరుగు తున్నదని అభిప్రాయపడి నీలమ్మను నానా బాధలను పెట్టి కొట్టడం సాగించాడు భద్రయ్య.

ఈ బాధలుపడలేక నీలమ్మ ఒక మంచినోజున ఇంట్లోనుంచి పలాయన మంత్రం చిత్తగించింది. అప్పటినుంచి ఆమె జాడలేదు.

కాల్వలో శవం దొరికిన మూడు రోజులకు సుబ్బయ్యా, పుల్లయ్యలు తిరిగి కలుసుకున్నారు.

“నిం సుబ్బయ్యా, సంగతులేమిటి?”

“సంగతులేమున్నయ్యిగాని, శవం సంగతే ఇంకా పూర్తిగా తేలలేదు.”

“అసలు శవం ఎవరిదో ఏమన్నా ఆచూకీ తీశారా?”

“పోలీస్‌స్టేషన్ తలుచుకొంటే, ఆచూకీ దొరక్కపోయేదెట్టా?”

“అయితే వాళ్ళేమన్నా కనుకొన్నారంటావా?”

“ఫలనా అని అనుమానంగావుంది, అని రిపోర్టు వ్రాసుకొన్నారు?”

“ఎవరనేమిటి?”

“మన ప్రక్క ఊళ్లో భద్రయ్య కాపు నెరుగవు?”

“అలా! అతని లేచిపోయిన భార్య!” నోరు తెరిచాడు పుల్లయ్య.

“అవునురా!”

“పోలీసులెట్లా కనుకొన్నారురా ఈ సంగతి? ఆమె లేచిపోయి చాలాకాల మయిందిగా?”

“అయిందిలే. శవం దొరికిన తర్వాత పోలీస్‌స్టేషన్ ఈ చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలలో అనుమానంగా వున్న వుటుంబాల సంగతి వాకబుచేశారట. శవం దొరికిన క్రిందటిరాత్రి, అర్ధరాత్రివేళ, భద్రయ్య, నీలమ్మను తీసుకొచ్చినట్టు ఋజువు దొరికిందట.”

“ఎలా ఋజువయిందేమిటి?”

“అర్ధరాత్రి భద్రయ్య వాళ్ళఊరికి రెండు మైళ్ళల్లోవున్న షేషనులో నీలమ్మతో, ఒక పెట్టెతో సహా దిగాట్ట. ఆ పూళ్ళో యెనాది పిచ్చాయి ఎవరినో షేషనుకు పంపించటానికి, షేషనుకు వచ్చాట్ట. సామాను మోయటానికి భద్రయ్య పిచ్చాయిని కుదుర్చుకొన్నాట్ట. భద్రయ్యతో ఉన్న మనిషి నీలమ్మనని తను గుర్తు పట్టానని, పోలీస్‌స్టేషన్ చెప్పాట్ట.”

“పిచ్చాయికి పోలీస్‌స్టేషన్ వెళ్ళి చెప్పేటంత అవసరం మేముచ్చింది అంట?” పుల్లయ్య ‘లా’ పాయింటు తీశాడు.

“అదీ చెప్తాను విను. తొందరపడతావేం? ఆ రాత్రి సామాను మోసుకొచ్చి భద్రయ్యను, నీలమ్మ ఇంట్లో దిగబెట్టాడట. మరునాడు పది గంటలకే మనఊళ్లో ఆడమనిషి శవం దొరికింది.”

“అయితే దానికీ, నీలమ్మకు సంబంధం మేమిటి?”

“భద్రయ్య నీలమ్మ లేచిపోకముందే, బాగా తన్నేవాడు, నానాభాధలు పెట్టేవాడు. ఆ సంగతి నీకు తెలుసుగా?”

“అవును.” ఒప్పుకున్నాడు పుల్లయ్య.

“నీలమ్మ లేచిపోయినప్పటినుంచీ భద్రయ్య పగపట్టాడు. ఆమె దొరికితే చంపేస్తానని, అక్కడక్కడా అన్నట్టు ఆ పూళ్ళో వాళ్ళంటారు.”

“మరయితే ఆ రాత్రి నీలమ్మను భద్రయ్య ఎక్కడపట్టుకొన్నట్లు?” క్రాస్ ఎగ్జామిను చేశాడు పుల్లయ్య.

“ఆ సంగతి నీలమ్మకూ, భద్రయ్యకూ తెలియాలిందే. నీలమ్మ ఎలాగూ చచ్చిపోయింది గదా. ఇంక ఆ సంగతి తెలియాలంటే భద్రయ్య నడగాలి. అయితే పిచ్చాయి పోలీస్‌స్టేషన్ ఈ సంగతంతా ఎందుకు చెప్పాడని గదా, నువ్వడిగేది. చెప్తున్నా. మరునాడు పదిగంటలకల్లా మనవూరి కాలనీలో శవం దొరికిన సంగతి విని, అందరూ చూడటానికి వచ్చినట్టుగానే పిచ్చాయికూడా వచ్చాడు. మొహం గుర్తుపట్టడానికి వీలులేక పోయినా, ఆ శవం నీలమ్మదేనని గుర్తుపట్టాడు పిచ్చాయి.”

“ఎలా గుర్తుపట్టాడంటావు?”

“నీలమ్మ ఆ కిందటిరాత్రి కట్టుకొన్న చీరే, పిచ్చాయికి, ఆ శవం నీలమ్మదేనని చెప్పింది.”

“అయితే పిచ్చాయి ఆ సంగతి ముసనబుతో అప్పుడే యెందుకు చెప్పలేదు?”

“అనవసరంగా ఈ వ్యవహారంలో చిక్కుకోడానికి పిచ్చాయికి యిష్టంలేదు. అసలు మొదట నీలమ్మే కాలవలోపడి, ఆత్మహత్యచేసుకొంటే మోసని అనుకొన్నాట్టకాని. మొహమంతా చెక్కేసి ఉండటంవల్ల, ఆత్మహత్యకాదు, ఇది భద్రయ్య పనే అనుకొన్నాడట. పోలీసులు ఈ విషయం గూర్చి, వాళ్ళపూళ్ళో, ఆరాతీస్తుంటే, ఇంక ఉండబట్టలేక, ఇన్‌స్పెక్టరుతో ఈ విషయమంతా రహస్యంగా చెప్పాడట.”

“అయితే భద్రయ్యను పోలీసులడగలేదా?”

“అడిగారు. కాని భద్రయ్య పిచ్చయ్య చెప్పినదంతా పట్టి అబద్ధం అన్నాడు. అయినా అనుమానంమీద అతన్ని అరెస్టుచేశారు వెంటనే.”

“అయితే తనవేషచేసిన డాక్టరుగారేం చెప్పినట్లంటి?”

“డాక్టరుగారికి, శవపూజిలో విషమేదో ఉన్న సూచనలుకనిపించి, పొట్టపేగులు మద్రాసుకు పంపించారుట పరీక్షకోసం.”

“అయితే పోలీస్‌ఫృ భద్రయ్యగూడ కేసు జరుపుతున్నారా?”

“పైనుంచి రిపోర్టువచ్చేదాకా, వాల్చింక చేసే జేమీలేదుట.”

“రిపోర్టు వచ్చేదాకా, నీం తేలదన్నమాట.” అప్పటికి సంభాషణ చాలించి, వాల్చిద్దరూ ఎవరివారివారు వెళ్ళారు.

మరి రెండువారాలతర్వాత పుల్లయ్య, సుబ్బయ్యలు కలుసుకొన్నప్పుడు.

“అయితే సుబ్బయ్య, నీలమ్మ కేసుసంగతే మన్నా తెలిసిందా?”

“నేను కనుక్కోకుండా పదిలిపెడిలేగా తెలిశాడాపోడానికి?”

“అయితే యేం జరిగిందేమిటి?”

“వై అధికార్ల రిపోర్టు వచ్చిందట?”

“రిపోర్టుగా ఏముందేమిటి?”

“నీదుతా పిచ్చిగాని పుల్లయ్య, ఏముంటుందేమిటి? పొట్టపేగుల్లో విషం, గిషం ఏమీ లేదని రిపోర్టులో వ్రాశారు?”

“ఆ ఆ, అదేమిటి సుబ్బయ్య. భద్రయ్య నీలమ్మని ఆరాతి కొట్టి బలవంతంగా విషంపెట్టి చంపి కాలవలో రాత్రికి రాత్రి పారేశాడని, డోఖో అంతా టాంటాం అయితే నీలమ్మ ప్రేగుల్లో విషం కనపడలేదంటే నేను నమ్ముతానా?”

“పువ్వు నమ్మేదేమిటోయి పుల్లయ్య, వైఅధి

కారు చరిత్రచేసి రిపోర్టు వ్రాస్తాంబాబా.

“ఎకే డాక్టరుగారు అన్నిచాయం ఏ మిచ్చి నట్లు?”

“ఇంకా ఇవ్వడాని కేముంది. నీళ్ళలో మునగటంవల్ల చనిపోయిందని తన రిపోర్టులో అన్నాడు.”

“అయితే భద్రయ్య బయట పడ్డట్టేనా?”

“అహ! భద్రయ్యగూడ కేసు ఎగిరిపోయినట్టే.”

“బిక్కినసంగతి నాకు చెప్పు సుబ్బయ్య, ఇంత కుంభకోణం ఎలా జరిగిందంటావు? ఎక్కడ జరిగిందంటావు?”

“పుల్లయ్య, ఈ గ్రామంలో కూర్చోనై మనకు మూడువందలమైళ్ళ దూరంలో ఉన్న మద్రాసులో సంగతు లెలా తెలుస్తాయి?”

“ఏమీ తెలివంటావు?”

“మద్రాసులో సంగతులు తెలివు అన్నాను గాని మన ప్రక్కగ్రామంలో జరిగిన ఒక సంగతి మాత్రం నాకు తెలుసు.”

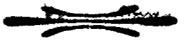
“ఏమిటది?” చెప్ప లురిక్కించుకొని వింటున్నాడు పుల్లయ్య.

“భద్రయ్య పదిరోజుల క్రిందట తనకున్న మూడు ఎకరాలలో ఒక యెకరం పొలం మూడు వేలకు అమ్మేసాట్ట. దమ్మిడికూడా మిగలకుండా ఖర్చుపెట్టేసాట్ట.”

పుల్లయ్య కొద్దిసేపు ఆలోచించి, “అంతపని జరిగిందంటావా సుబ్బయ్య?” అన్నాడు.

“ఇంకా సందేహపడుతున్నావా? అండుకనే పుల్లయ్యపేరు నీకు సార్థకంగా కనపడుతున్నది” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

నీలమ్మ ఆత్మనాత్య చేసుకొన్నదని, పోలీసులు తమకేసును విల్ ద్రా చేసుకొన్నారు.

ప్రపంచం మొత్తంమీద నిరుడుకంటె యీ సంవత్సరం పండిన పంటలు కొంచెం ఎక్కువే అయినప్పటికీ ప్రజానీకానికి చాలినంత ఆహారం పండించబడిందని చెప్పడానికి వీలులేదని ప్రపంచ ఆహార వ్యవసాయసంస్థ ప్రకటించింది. ఇందుకు కారణం-పంటలు నూటికి రెండువంతులు హెచ్చుగా పండినప్పటికీ, అవి వ్యాపారస్తులపంటలుగాని ఆహారధాన్యాలు కావటం.